

Паниум — Число дванадесет

Даниил 11:40 и трите разпечатвания на пророчеството

Jeff Pippenger

2025-09-12

Четиридесетият стих на Даниил единадесета глава е един от най-дълбоките стихове в Библията. Той представлява разпечатването на книгата на Даниил през 1798, 1989 и 2023 година. Трите пъти, когато книгата бе разпечатана, отбелязват завършека на едно разпръскване от „седем времена“. 1798 година отбелязва завършека на две хиляди петстотин и двадесетте години на разпръскване, започнали през 723 г. пр. Хр., когато Асирия отведе северните десет племена в плен. 1989 година отбелязва завършека на 126 години отстъпление след бунта през 1863 година, когато Църквата на адвентистите от седмия ден официално остави настрана „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава. 2023 година отбелязва завършека на трите дни и половина от единадесета глава на Откровение, през които двамата свидетели лежах мъртви на улицата. При завършека на 2 520-те години (126-те години и 3½-те дни — все символи на „седемте времена“) книгата на Даниил бе разпечатана.

Сестра Уайт ни осведомява, че през 1798 година е било необходимо на хората да бъдат представени събитията, свързани с приключването на благодатното време. Когато тя отбелязва този факт, тя посочва паралелни истории, защото също така представя вестта на последните дни като събитията, свързани с приключването на благодатното време. Говорейки за милеритската история, тя пише:

„Беше необходимо хората да бъдат пробудени за своята опасност; да бъдат подтикнати да се приготвят за тържествените събития, свързани с края на благодатното време.“
Великата борба, 310.

Говорейки за последните дни, тя пише:

„Преди Своето разпятие Спасителят обясни на Своите ученици, че трябва да бъде умъртвен и да възкръсне от гроба, и ангели присъстваха, за да запечатат Неговите думи в умовете и сърцата им. Но учениците очакваха временно избавление от римското иго и не можеха да понесат мисълта, че Онзи, в Когото бяха съсредоточени всичките им надежди, трябва да претърпи позорна смърт. Думите, които те трябваше да помнят, бяха изтласкани от умовете им; и когато дойде времето на изпитанието, ги завари неподготвени. Смъртта на Исус така напълно разруши надеждите им, сякаш Той изобщо не ги беше предупредил. Така и в пророчествата бъдещето е открито пред нас също тъй ясно, както беше открито пред учениците чрез думите на Христос. Събитията, свързани с приключването на благодатното време и с делото на подготовката за времето на скръбта, са ясно представени. Но множествата не разбират тези важни истини повече, отколкото ако никога не бяха им били открити. Сатана бди, за да грабне всяко впечатление, което би ги направило мъдри за спасение, и времето на скръбта ще ги намери неприготвени.“ Великата борба, с. 595.

Милеритската вест бе разпечатана през 1798 година и представи „събитията, свързани с приключването на благодатното време“. Когато говори за последните дни, тя прилага историята на учениците, за да онагледя факта, че именно „събитията, свързани с приключването на благодатното време“ правят хората мъдри за спасение, но не биват разбирали. Вестите, които бяха разпечатани през 1798, 1989 и 2023 година, бяха вестите, които определяха „събитията, свързани с приключването на благодатното време“.

Стих четиридесет представлява историческа линия, при която книгата на Даниил бива разпечатана три пъти. През 1798 г. видението на Даниил за река Улай, представящо глави седма до девета, бе разпечатано. През 1989 г. видението на Даниил за река Хидекел, представящо глави десета до дванадесета, бе разпечатано. През 2023 г. скритата история на четиридесети стих от Даниил единадесета глава бе разпечатана.

Историята на четиридесети стих обхваща периода от 1798 година до неделния закон от четиридесет и първи стих, което е историята на Съединените щати, които са също и земният звяр от Откровение тринадесета глава, лъжепророкът от Откровение шестнадесета глава и шестото царство на библийското пророчество. Същата история, представена в четиридесети стих на Даниил единадесета глава, е представена също и в един стих в книгата Откровение.

И видях друг звяр, който излизаше от земята; и имаше два рога, подобни на агнешки, а говореше като змей. Откровение 13:11.

Този стих, както и стих четиридесети, представя историята, която започва със Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 година и завършва със неделния закон, когато нацията говори като змей; история, която започва, когато папският Рим е свален от престола, и завършва, когато папският Рим е възстановен на престола. Историята, представена както в Откровение 13:11, така и в Даниил 11:40, започва с отстраняването на петото царство от библийското пророчество и завършва с отстраняването на шестото царство от библийското пророчество.

„Седемдесетте“ години, през които Вавилон царуваше като първото царство на библийското пророчество до второто царство на библийското пророчество, представляват историята на стих четиридесет — от 1798 година до неделния закон.

И в онзи ден Тир ще бъде забравен седемдесет години, според дните на един цар; а след изтичането на седемдесетте години Тир ще запее като блудница. Вземи арфа, обикалай града, ти, забравена блуднице; свири сладкозвучно, изпей много песни, за да бъдеш спомнена. И след изтичането на седемдесетте години Господ ще посети Тир, и той ще се върне към печалбата си и ще блудства с всички земни царства по лицето на земята. Исаия 23:15–17.

Историята от 1798 година до неделния закон е също така историята на времето, когато блудницата Тир бива забравена, както е записано в Исаия двадесет и трета глава, където този период е изразен като „седемдесет години“ и като „дните на един цар“. От Навуходоносор до Валтасар царуваше първото царство на библийското пророчество, като по този начин

предобразяваше шестото царство на библейското пророчество, което започва като агне, но накрая проговаря като змей. Навуходоносор представлява последовател на Агнето, а Валтасар — последовател на змея.

Историята от 1798 година до неделния закон е също и историята на трите ангела от Откровение, четиринадесета глава, започваща с реформацията на милеритите и завършваща с реформацията на сто четиридесет и четирите хиляди. Вестта на трите ангела е вестта за часа на съда. Милеритите възвестиха събитията, свързани с откриването на съда, а сто четиридесет и четирите хиляди възвестяват събитията, свързани с приключването на благодатното време.

Събитията, свързани с приключването на благодатното време, са представени по вътрешни и външни пророчески линии, и тези събития се осъществяват преди всичко в историята, представена от четиридесети стих на Даниил единадесета глава. Събитията от четиридесети стих завършват със неделния закон в Съединените щати, така че събитията на последното събиране на другите Божии деца, които все още са във Вавилон, не са представени в четиридесети стих; но кризата, която тогава се изправя пред света, току-що е приключила в Съединените щати. Тези събития представляват съда над Съединените щати и очистването на Божията църква преди църквата да бъде издигната като знаме.

Вътрешните събития, свързани с приключването на изпитателното време, отъждествяват делото на Христос като Първосвещеник в довършването на Божията тайна сред Неговия народ в последните дни. Външните събития определят ролята на Съединените щати в възстановяването на властта на папството. Цялата история на Съединените щати като шестото царство на библейското пророчество, цялата история на Лаоикия, протича в рамките на историята, представена от четиридесети стих.

Вътрешната и външната линия във връзка с четиридесети стих са представени от двата рога на земния звяр. Рогът на републиканизма е външната линия, а рогът на протестантизма е вътрешната линия. И двете линии съществуват в историята на шестото царство, и при завършека на историята на шестото царство Божият съд се излива както върху протестантския, така и върху републиканския рог. Вестта, която посочва събитията, свързани с приключването на благодатното време, е вестта, която посочва събитията, които се стоварват върху Съединените щати, когато те изпълват чашата на своето благодатно време. Вестта, която посочва събитията, свързани с приключването на благодатното време, е също и вестта, която посочва събитията, които се стоварват върху адвентизма от седмия ден, когато той изпълва чашата на своето благодатно време.

В рамките на историята на четиридесети стих книгата на Даниил се разпечатва три пъти, и всеки от трите пъти поражда вътрешна и външна линия, която представя събитията, свързани с приключването на благодатното време. Всеки от трите ориентири е предшестван от разпръсване от седем пъти. Следователно четиридесети стих представя историята от 1798 година до неделния закон, а пророческите ориентири в рамките на тази история са „събитията, свързани с приключването на благодатното време“. В рамките на историята на

четиридесети стих вътрешната линия представлява преход от Филадельфия към Лаодикия в началото и преход от Лаодикия към Филадельфия в края. Началото представляваше реформаторско движение, както е онагледено чрез притчата за десетте девици, която предобразяваше реформаторско движение в края, което също изпълни притчата до самата буква.

Филадельфийското милеритско движение започна с едно изпълнение на „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава през 1798 г., а след това и с още едно изпълнение на „седемте времена“ на 22 октомври 1844 г. Най-късно до 1856 г. и Джеймс Уайт, и сестра Уайт определяха движението като намиращо се в лаодикийско състояние. През същата година в официалното църковно издание, което така и не беше завършено, бе представена нова светлина върху „седемте времена“. „Седемте времена“ се изпълниха през 1798 г., а след това Уилям Милър откри „началото на веригата на истината“, както сестра Уайт го нарече, и началото на веригата на истината беше „седемте времена“. 1798 г. беше изпълнение на „седемте времена“, след което Милър прави своето основополагащо откритие за „седемте времена“, докато книгата на Даниил е разпечатана. След това 22 октомври 1844 г. отбелязва още едно изпълнение на „седемте времена“, което на свой ред е последвано от преход в движението от Филадельфия към Лаодикия в същата година, в която новата светлина върху „седемте времена“ е оставена незавършена. През 1863 г. онова, което беше милеритското филадельфийско движение до 1856 г., когато премина в милеритското лаодикийско движение, се превърна в юридически регистрирана църква, до голяма степен поради предпоставките и натиска на Гражданската война и с цел да бъде защитена младежта на църквата. Движението приключи през 1863 г., когато се превърна в църква. Седем години по-рано, през 1856 г., Лаодикия остави настрана една вест на нова светлина върху самата тема, която беше първото пророческо откритие на Уилям Милър.

Милеритското движение и светлината, която е наречена „началото на веригата на истината“, светлината за „седемте времена“, бяха открити на ръководството на Лаодикийското движение, което постепенно остави настрана желанието да поддържа „седемте времена“; и в края на седем години („седем времена“), през 1863 г., бе изготвена нова карта и пророческа вест без каквото и да било позоваване на „седемте времена“.

През 1863 г. завършекът на шестдесет и петгодишното пророчество на Исаия завърши точно там, откъдето бе започнал — с гражданска война между север и юг. Въпросът за робството през 1863 г. бе предобразен чрез отвеждането в плен и на северното, и на южното царство в изпълнение на „седемте времена“, а робството, в което Израил бе отведен, уместно представяше въпросите на робството в края. 1863 г. представлява края на пророческата структура, основана върху шестдесет и петгодишното пророчество на Исаия.

Така казва Господ Иеова: Това няма да устои, нито ще се сбъдне. Защото главата на Сирия е Дамаск, и главата на Дамаск е Рецин; и след шестдесет и пет години Ефрем ще бъде съкрушен, тъй щото да не бъде народ. И главата на Ефрем е Самария, и главата на Самария е синът на Ремалия. Ако не повярвате, наистина няма да се утвърдите. Исаия 7:7–9.

Правилно разбрано, това пророчество, започващо през 742 г. пр. Хр., посочва три белега в рамките на шестдесет и пет години. Два от тези белези определят началните точки на две хиляди петстотин и двадесет години плен и робство както за северното, така и за южното царство на Израил. През 742 г. пр. Хр. северното и южното царство бяха въввлечени в гражданска война, а северните десет племена бяха сключили съюз със Сирия, за да нахлуят в южното царство Юда. Деветнадесет години по-късно, през 723 г. пр. Хр., северните десет племена бяха отведени в робство от асирийците. Четиридесет и шест години по-късно, през 677 г. пр. Хр., асирийците плениха Манасия и го отведоха във Вавилон. Две хиляди петстотин и двадесет години след 723 г. пр. Хр. се достига до 1798 г. — времето на края и началото на четиридесети стих. Четиридесет и шест години по-късно „седемте времена“ срещу южното царство, започнали през 677 г. пр. Хр., приключиха през 1844 г. Деветнадесет години по-късно, през 1863 г., пророческите характеристики на 742 г. пр. Хр. са представени до последната буква. През 742 г. пр. Хр. и 1863 г. е в ход гражданска война между северното и южното царство. През 742 г. пр. Хр. предсказанието, дадено от Исаия на нечестивия цар Ахаз, се отнасяше до предстоящото поробване както на северното, така и на южното царство, а през 1863 г., в самия централен момент на Гражданската война, президент Линкълн издаде Прокламацията за освобождението, с което започна процесът на премахване на робството. Предупреждението, дадено на нечестивия цар Ахаз през 742 г. пр. Хр., беше дадено в буквалната славна земя, предобразяваща вестта, дадена от Линкълн в духовната славна земя.

Седем години след като през 1856 г. бяха публикувани вестите за „седемте времена“ от Хайръм Едсън, адвентизмът произведе картата от 1863 г., която премахна милеритското учение за седемте времена, като по този начин постави под въпрос множество пасажи, в които Елън Уайт учи, че трябва да повторим вестите на милеритите, а също и че трябва да се защитаваме срещу нападките срещу тези вестите. През същата година те станаха юридически регистрирана църква. Има още много, което може да бъде написано за 1863 г. и неговите пророчески последици, но това, което отбелязвам тук, е, че има няколко свидетели — както вътрешни, така и външни — които идентифицират бунта от 1863 г., било то бунтът на външното със южните щати, или бунтът на вътрешното с отхвърлянето на първата основополагаща истина. 1863 г. е едно от събитията в историята на четиридесети стих, което представлява ориентир, съставляващ „събитията, свързани с приключването на изпитателното време“.

1863 година съответства на началото на четиридесетте години в пустинята за древния буквален Израил. В края на четиридесетте години Исус Навин въведе древния Израил в Обетованата земя; и те събориха Ерихон и изрекоха проклетие върху всеки, който би възстановил Ерихон. През 1863 година ръководството на лаодикийския адвентизъм възстанови Ерихон. 1863 година е представена както в началото, така и в края на четиридесетте години в пустинята. 1863 година е пророчески ориентир, който свързва историята на външните и вътрешните линии на историята на четиридесетия стих. Налице е седмата църква — „църква, съдена“, както означава думата „Лаодикия“ — която навлиза в период, представен от измирането на едно цяло поколение в пустинята. В същия момент

първият републикански президент започва делото по освобождаването на робите, като по този начин е образ на последните президенти републиканци, които ще наложат военно положение в период на криза, водещ към онова, което Вдъхновението нарича „национална разруха“.

В ориентирите на началото са представени ориентирите на края, и събитията, свързани с приключването на съда, бяха предобразени в събитията, свързани с откриването на съда. Бунтът при Кадис, в отхвърлянето на вестта на Исус Навиев и Халев в началото на четиридесетте години, предобрази бунта на Моисей, когато удари Скалата при Кадис в края на четиридесетте години. 1863 година посочва неделния закон, където Лаодикия е избълвана от устата на Господа, където двадесет и петте старейшини в Ерусалим се кланят на слънцето в осма глава на Езекиил, и където Силом се повтаря върху онези, които се уповават на лъжливите думи: „Храм Господен сме ние.“

Ще продължим това изследване на Паниум в следващата статия.